

CHOROBA GUMBORO (IBD): DRÓB

Opis choroby

Zakaźne zapalenie torby Fabrycjusza (choroba Gumboro, IBD) powodowane przez wirusa z rodzaju Avibirnavirus należącego do rodziny Birnaviridae. Postać kliniczna choroby zdarza się u indyków, kaczek, perliczek i strusi, ale rzadko u kurcząt. Objawy kliniczne wykazują wyłącznie młode ptaki. Ostra forma choroby ptaków w wieku 3-6 tygodni skutkuje wysoką śmiertelnością, ale postać łagodniejsza lub podkliniczna występuje często u ptaków w wieku 0-3 tygodni. Może to powodować problemy wtórne ze względu na atak wirusa na torebkę Fabrycjusza. Wirus powoduje powiększenie i rozpulchnienie torby Fabrycjusza. Jeżeli ten objaw uwydatni się w ciągu 2 pierwszych tygodni życia, następuje znaczny spadek liczby przeciwciał.

Choroba Gumboro (IBD) to choroba wirusowa atakująca młode kurczęta. Obecna jest na całym świecie. Organem docelowym wirusa jest torba Fabrycjusza, odgrywająca ważną rolę w rozwoju układu odpornościowego u młodych kurcząt. Ekonomiczne skutki choroby są dwojakie:

1. Bezpośrednia śmiertelność sięgająca powyżej 40%,
2. Infekcje wtórne wynikające z osłabienia odporności, które negatywnie wpływają na wydajność.

Objawy

Najczęściej choroba pojawia się u ptaków w wieku 3-6 tygodni, ale silna infekcja atakuje rasę Leghorn do 18 tygodnia życia. Jedną z najwcześniejszych oznak jest dziobanie w okolicy własnej kloaki. Pozostałe objawy obejmują:

- Infekcje wywołane przez drobnoustroje oportunistyczne, które zazwyczaj nie są patogenne.
- Niska waga i złe wykorzystanie paszy
- Niechęć do ruchu
- Depresja
- Anoreksja
- Nastroszone pióra
- Drżenie
- Wodnista biegunka
- Nagła śmierć

Zachorowalność jest wysoka i skutkuje dużymi stratami. Śmiertelność brojlerów sięga 25%, a niosek 60%.

Badania sekcyjne

- Kloaka powiększona, spuchnięta z wylewami u ptaków padłych na chorobę Gumboro i ulegająca atrofii u ptaków ozdrowiałych.
- Sztuki padłe wyraźnie odwodnione
- Na mięśniach szkieletowych wylewy (zwłaszcza mięśnie uda i piersiowe).
- Grasicca matowa i ciemna z pogrubioną otoczką galaretowatą.
- Tłusty szpik kostny o barwie żółtej lub różowej.
- Możliwa opuchnięta wątroba
- Opuchnięte i otłuszczone nerki.
- Zwiększona ilość śluzu w jelitach.

Koszty choroby

- Wyższy koszt żywienia
- Śmiertelność
- Mniejszy przyrost wagi

Wektory

- **Środowisko**

Typowym źródłem wprowadzenia choroby do drobiu hodowlanego są zwierzęta, zwłaszcza koty i gryzonie. Pasza, woda i ściółka nie są typowym środowiskiem *Pasteurella multocida*.

- **Materiały**

Zakażone wyposażenie

- **Zwierzę**

Głównym źródłem infekcji są same ptaki, które z kolei zakażają swoje własne środowisko. Ponieważ kanibalizm zdarza się u drobiu często, padłe ptaki mogą stanowić źródło infekcji dla pozostałych.

- **Woda pitna i pasz**

*Pasza i woda nie są typowym środowiskiem *Pasteurella multocida*.*

- **Sposób hodowli**

Niewłaściwe mycie i dezynfekcja kurników.

→ GŁÓWNY WEKTOR: zakażone ptaki

Zapobieganie

- Właściwa kontrola gryzoni i eliminacja kontaktów z innymi zwierzętami, takimi jak koty, stanowi ważny sposób zapobiegania infekcji całego stada.
- Usuwanie padłych ptaków z zaatakowanego stada zapobiega nadmiernemu roznoszeniu choroby wśród pozostałych ptaków.
- Po każdym cyklu produkcyjnym z kurnik należy usunąć odchody i ściółkę oraz dokładnie go wymyć

Czynności kontrolne

Pasterelozę leczy się wielu środkami, ale należy pamiętać, że ich częste stosowanie prowadzi do uodpornienia się patogena.

Zalecane procedury

Każdy wektor zakażenia wymaga wdrożenia protokołu higieny. Zalecamy zapoznanie się z następującymi Protokołami Celowymi:

HIGIENA OSOBISTA

TRANSPORT

HIGIENA POMIESZCZEŃ